

hen til de omtalte Regnskaber, et virkelig godt Skridt i den rigtige Retning.

Saaledes som Finansloven nu fremtræder, møder den med et Underskud paa 4 Millioner. Dertil kommer de Udgifter, der vil fremkomme ifølge Tillægsbevillingsloven, som jo desværre nu i en Række Aar har været af afgørende Betydning for Statsregnskabet, i Modsætning til hvad den var i gamle Dage. Der er alt for mange Bevillinger og alt for mange Sager, der udskydes til Tillægsbevillingsloven i Stedet for at optages i den ordinære Finanslov. Hvis man ikke var vidende om, at der foreligger en Del Indtægtslove, som skal gennemføres og afgive et Supplement til de Indtægter, der findes paa Finansloven, vilde det være aldeles uforsvarligt at vedtage Finansloven i dens nuværende Skikkelse. Men vi ved jo alle, at vi har under Behandling i Folketinget baade Restaurations- og Chokoladeskatten, vi ved, at der vil spares noget i Udgifterne til Konjunkturtillæget, og vi har hørt den højtærede Finansminister sige, at de Indtægter, som han mener endda kommer til at mangle i Tilvejebringelsen af et forsvarligt Beløb, vil han foreslaa som en Forøgelse af Luksustolden.

De ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), som talte for lidt siden, syntes ikke at kunne billige, at de manglende Indtægter skaffes gennem Luksustolden. Jeg hørte ikke det ærede Medlem stille Forslag om at skaffe de manglende Indtægter ad anden Vej, og det kan dog vel neppe være det ærede Medlems Mening, at vi ikke skal have Balance i Statsregnskabet. Spørgsmaalet om, hvad der er Luksus eller ikke, afhænger naturligvis noget af den Tid, man lever i: det, som maaske ikke kunde kaldes Luksus under økonomisk særdeles gunstige Tider, bliver en Luksus, saa snart man kommer ind i Tider, hvor der skal og maa spares. Under alle Omstændigheder mener det Parti, jeg tilhører, at man absolut maa naa Balance. Det Krav maa bestemtes stilles, at Statskassen har de Indtægter, der svarer til alle nødvendige Udgifter. Og ikke alene skal vi have Balance, men vi skulde ogsaa gerne bringe Statshusholdningens samlede Budget nedad. Efterhaanden som Tiderne gaar tilbage, kan Landet ikke bære en saa stor Statshusholdning som den, vi hidtil har haft. Det bliver derfor nødvendigt ogsaa i Fremtiden at se at skære ned. Nu gav det ærede Medlem, som sidst talte, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), Anvisning paa at skære ned paa Militærundergifterne. Ja, det er jo en staaende Anvisning baade fra radikal

og socialdemokratisk Side, de kender ingen anden Konto at give Anvisning paa, men det er dog et Spørgsmaal, om det vilde være til Gavn for vort Land, om man forsømte den Opgave, som ogsaa er en Statsopgave, at skabe det tilbørlige Værn mod ydre Fjender og indre Urostiftere. Det ærede Medlem mente, i Modsætning til det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ej-sing), som var Ordfører for Venstre, at man maatte være meget varsom med at stryge noget, der havde Betegnelsen Kultur-opgaver. Nu vil jeg sige, at Kulturopgaver, hvis det virkelig er Kulturopgaver, har deres store Værdi, men blot fordi en Bevilling har Etiketten Kulturopgave, eller fordi den har Etiketten Bevilling til Landbrugets Fremme eller Etiketten til andre Formaal, er det jo ikke sikkert, at den virkelig opfylder sin Opgave. Jeg tror, man med meget Held kritisk kunde gennemgaa Finansloven og finde adskillige Punkter, hvor man paa forsvarlig Maade kunde foretage nye Nedskæringer. Det gælder, som sagt, om at faa lukket nogle af de mange Huller, hvorigennem Pengene siver ud af Statskassen.

Jeg fremdrog i Fjor en ny Opgave, som Staten har paataget sig i de senere Aar, nemlig at indføre Statsdrift paa et Par store Gaarde i Nordsjælland. I Aar bringer disse Gaarde sig igen i Erindring, idet der paa § 26, VI., Nr. 4, findes en Bevilling paa 117 000 Kr., der er første Del af en samlet Bevilling paa 173 000 Kr. til Byggeforetager paa disse Ejendomme. Ser man Bemærkningerne nøjere efter, ser man, at der i indeværende Finansaar tænkes anvendt 16 000 Kr. til Ledninger og Maskiner og et lignende Beløb næste Aar. Nu ved jeg ikke, om man plejer at henregne Maskiner til Bygningsarbejder — jeg har aldrig været vant til det —, men her fremtræder de altsaa under Nybygningskontoen paa disse Gaarde. Det vil sige, at det, man ellers plejer at opføre paa Driftsregnskabet, opføres her som Forøgelse af Anlægs kapital. Og at Maskinerne vil maa udgøre en meget betydelig Del af disse Anskaffelser paa 32 000 Kr., turde vel være utvivlsomt, idet Ledningerne dog vel neppe kan repræsentere saa overordentlig meget. Hvis man ser det sidste Statsregnskab efter, tror jeg, man maa give mig Ret i det, jeg fremsatte i Fjor: at Staten hellere maatte undvære denne nye Virksomhed. Den har givet et meget betydeligt Underskud for dette Aar, og det synes, som om man budgetterer paa et meget løst Grundlag; paa en Post, der hedder Markprodukter, har man f. Eks.